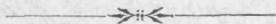

τὸ πρόσωπον καὶ τὴν ὑπαρξίν ἀνθρώπου τοιούτου, καὶ συγχεῖ τὴν γνωστὴν ἡμῖν τῶν τότε χρόνων Ἱστορίαν. Οὐδὲν τῶν γραφομένων τοῦ βιογράφου ἐστὶ πίστεως ἄξιον· ὁ δὲ μακάριος Τιμόθεος; Εἰκάζω τοῦτον μοναχὸν μετὰ τὸν Ἡ' αἰῶνα ζήσαντα, κατὰ τοὺς αἰῶνας ἴσως τῶν Εἰκονομάχων, ὅτε τῶν Ἰσχυρῶν ἢ δυναστεία ἐπλήρου τῆς νήσου ταύτης ἐξορίστων μοναχῶν λέγω ἴσως διότι οὐδ' εἰς τοῦτο πιστεύω. Ἡ νῆσος Προκόννησος ἀπὸ τοῦ Θ' μάλιστα αἰῶνος ὑπῆρξε τὸ συνεντευκτῆριον πολλῶν ἐπιφανῶν προσώπων, ἐξ οἰκογενειῶν ἐπιστημοτάτων καὶ βασιλικῶν εἰς αὐτὴν ἀποστελλομένων, καὶ πολὺ πιθανῶς εἷς ἐκ τούτων ἤγειρε τὸ μονόδριον· αὐτόθι καὶ ἔτυχε τοῦ κοινοῦ τέλους, αὐτόθι καὶ ἔμεινε τὸ λείψανον αὐτοῦ κεκρυμμένον. Ἀκολουθίας καὶ βιογραφίας ὁ ἄνθρωπος στερεῖται· καὶ τούτου τοῦ Τιμοθέου πολὺ πιθανῶς οἱ ἄθλοι ἐπεγράφησαν εἰς ἕτερον, καὶ τὴν δόξαν ἐκτέσατο ἕτερος, καὶ τὴν φήμην. Ἀλλ' οἱ μοναχοὶ δέον ἔνα φεύγουσιν τὴν δόξαν τὴν κοσμικὴν, ἵνα μὴ φύγῃ τούτους ἐκείνη, καταφεύγουσα ὑπὸ στέγην καὶ προστασίαν ἄλλου τινος ἱεροῦ προσώπου, εἰς ὃ ἐδύθη τὸ ὄνομα Τιμοθέου. Φρονῶ δὲ ὅτι καὶ μικρά τις ἐξέτασις ἀρχαιολογικὴ καὶ τεχνικὴ δύναται ἔνα βοηθήσῃ ἡμῖν ἐπὶ λύσει τῆς ἡμετέρας ἀπορίας, καὶ ἡ λύσις αὕτη πείθει με, θέλει πείσει δὲ καὶ πάντα τὴν τῆς ἀληθείας ζήτησιν οὐκ ἀταλαίπωρον νομίζοντα.

Ἐκ τῆς περὶ Προκόννησου διατριβῆς τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. ΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΓΕΛΕΩΝ

ΚΡΙΝΟΣ ΚΑΙ ΨΥΧΗ

Σοννέττο.

Ψυχὴ φρονιμάζει, κόκκινη ψυχὴ, σὰν Αἰμοστάτης!
 Στρώμα ζητάει ὁ ἔπρος τῆς τῇ μυροφόρ' ἀγκάλη
 Κρίνου, ποὺ περιλάμπιζε μὲ τὰναφτέριασμα τῆς,
 Κρίνου, πῶχει γι' αὐτὴ κλειστὰ τὰνέστυρά του κάλλι.

Μὴ σοῦ ταραζῶ τὰ ὄνειρα; κ' ἴσως θαρρεῖς ὁ μπάτης
 Πῶς σε χαϊδεύει ἀνάλαφρα, Παρθενικὸ κεφάλι,
 Ὅντας πετᾷ στὴ σιγαλὰ τῆς ρύχτας τῆς δροσάτης,
 Σὲ σὲ πετάει, ὁλόψυχος κ' ὁ λογισμὸς μου πάλι.

Θὰ σ' ἀναρωίσῃ ἡ φλόγα του στὰ πιδ γλυκά σου βύθη
 Ποὺ ἡ μαγιωμένη ξάπλωσε βραδιὰ στ' ἀγνά σου στήθη,
 Κάτω ἀπ τὰ πεῦκα τὰ παλιά, ἢ κάπον σ' ἔριμο βράχο.

Κι ἂν καὶ μάθῃς γύρω σου θεριὰ τὰ φτερουγίζη,
 — Μὲ οὐδ' ὅσον ἤχο θάκουες σὰν ξένο αὐτὶ βοίζη —
 Θὰ πῆς, τὸ χέρι φέροντας στὸ μέτωπο: «Τί νᾶχω;»

8 Αὐγούστου 93.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΡΤΕΜΩΝΙΑΤΗΣ